Pe marginea conferinței organizației orășenești UCFS București

Cerința actuală: valorificarea mai eficientă a posibilităților!

Este, desigur, de prisos să insistăm asupra importanței contribuției pe care sportul bucureștean este chemat s-o aducă la dezvoltarea și progresul necontenit al mișcării de cultură fizică și sport din țara noastră. Analizînd multilateral rezultatele obținute în ultima vreme în direcția ridicării acestei contribuții la nivelul cerințelor, Conferința organizației orășenești UCFS — București a dezbătut principalele probleme ale muncii desfășurate pînă acum și a stabilit direcțiile activității viitoare.

Darea de seamă, ca și cuvîntul participanților, au subliniat o serie de realizări pe linia activității sportive de masă și de performanță. Participanții la Conferință au reținut cu bucurie faptul că, în general, sportul bucureștean a înregistrat un substanțial progres, ilustrat de o mai largă cuprindere a oamenilor muncii, a tineretului, în practicarea sistematică a exercițiilor fizice și sportului, ca și de creșterea performanțelor la mai multe ramuri de sport.

Vorbind, cu justificată mîndrie, despre aceste succese, participanții la Conferință au insistat totodată asupra rămînerilor în urmă, a lipsurilor care au frînat în diferite direcții dezvoltarea sportului bucureștean. S-a desprins, îndeosebi, concluzia că n-au fost folosite de Consiliul orășenesc UCFS, de cluburile și asociațiile sportive, toate posibilitățile existente și că din această cauză unele rezultate sînt cu mult sub nivelul cerințelor, atît în activitatea sportivă de masă, cît și în cea de performanță.

Desigur, nu pot fi trecute cu vederea inițiativele, munca rodnică depusă de unele cluburi și asociații pentru cuprinderea unui număr tot mai mare de cetățeni ai Bucureștiului în practicarea organizată și sistematică a exercițiilor fizice și sportului. S-a vorbit, de exemplu, despre desfășurarea campionatului asociației la aproape 500 de întreprinderi, instituții și școli. Dar, de ce nu s-a făcut nimic în celelalte 160 de asociații sportive? Dacă această eficientă formă de angrenare a oamenilor muncii ar fi fost folosită corespunzător, alte mii, sau zeci de mii de tineri și tinere și-ar fi petrecut o parte din timpul lor liber pe stadioane, în mod plăcut și util. Dar, așa cum a reieșit și din discuții, în multe locuri nu se organizează campionatul asociației sportive! Cu aceeași nepăsare au privit multe asociații și desfășurarea concursurilor pentru cucerirea normelor Insignei de polisportiv, pentru organizarea unor activități sportive de masă care să aibă continuitate și care să elimine caracterul — încă formal — al acestor competiții. Au fost neglijate, în bună măsură, formele simple, larg accesibile de practicare a exercițiilor fizice și sportului, așa cum au subliniat mulți participanți la discuții — cu toate că există toate condițiile necesare. Cele cîteva inițiative (clubul Voința, asociațiile sportive „Telefoane" și „Poșta") nu au fost popularizate, nu au cunoscut extinderea corespunzătoare. De asemenea, s-a constatat o insuficientă preocupare a asociațiilor sportive pentru organizarea activității turistice, manifestîndu-se tendința de a se limita doar la excursii cu autocarele sau cu trenul. Fără a se completa programul acestor excursii cu diferite activități sportive, care dau organismului reconfortarea necesară.

Trebuie făcut mult în această direcție! Este nevoie de o eficientă convingere a maselor largi, a tineretului îndeosebi, a întregii populații bucureștene despre complexa contribuție la întărirea sănătății, pe care o poate aduce practicarea exercițiilor fizice și a sportului. În același timp, trebuie asigurate toate condițiile pentru ca un număr cît mai mare de cetățeni să poată practica sportul, potrivit cerințelor și preferințelor.

Cu toate că au fost obținute unele rezultate frumoase, se poate aprecia că posibilitățile existente n-au fost valorificate în mod corespunzător nici pentru îmbunătățirea activității sportive din școlile și facultățile orașului București. Numărul elevilor și studenților cuprinși în activitatea sportivă este încă foarte redus. De ce această situație? Din discuțiile, pline de căldură ale unor participanți, a rezultat că în unele școli se muncește cu pasiune, dar că în multe altele activitatea sportivă se rezumă la orele de educație fizică și — uneori — la participarea în campionatele republicane școlare. Este foarte puțin! Tradiția sportului școlar și universitar trebuie dezvoltată pe măsura cerințelor actuale. Și pentru aceasta există toate condițiile. Lipsește doar pasiunea unor profesori de educație fizică.

Cum era și firesc, Conferința a dezbătut în mod amplu și contribuția pe care au adus-o Consiliul orășenesc UCFS, cluburile și asociațiile sportive la creșterea nivelului performanțelor, la selecționarea și pregătirea unui număr cît mai mare de sportivi care să reprezinte cu cinste nu numai Capitala ci și culorile României Socialiste. Au fost amintite succese ale căror valori ne sînt binecunoscute. Se știe că sportul bucureștean este substanțial, mai bine spus, predominant reprezentat în aproape toate loturile republicane, că mulți dintre sportivii Capitalei au cucerit nenumărate victorii internaționale, titluri de campioni olimpici, mondiali sau europeni. Numai în anul trecut, sportivii fruntași din București au obținut 869 de titluri de campioni republicani și au stabilit 230 de recorduri ale țării.

Dar, s-a ridicat întotdeauna valoarea acestor rezultate la nivelul cerințelor actuale de afirmare cît mai puternică, în cît mai multe sporturi, a țării noastre pe plan internațional? Iată problema pe care atît darea de seamă cît și mulți dintre participanții la Conferință au analizat-o cu deosebită exigență.

Cifrele prezentate atestă — cum spuneam — un progres. Principala sarcină a organizației orășenești UCFS și a cluburilor bucureștene a fost însă în această perioadă sporirea contribuției la creșterea numerică și mai ales valorică a loturilor olimpice. Acesta este, de fapt, criteriul de bază în aprecierea muncii pe linia activității sportive de performanță. Or, ce a rezultat din dezbaterile Conferinței? Participanților le-a fost prezentată o situație care reflectă serioase rămîneri în urmă, lipsuri evidente nu numai în organizarea și eficiența muncii, a procesului instructiv-educativ, ci și în ceea ce privește răspunderea personală a unor sportivi și cadre tehnice, preocuparea necorespunzătoare a Consiliului orășenesc UCFS și a unor cluburi pentru sprijinirea și controlul activității desfășurate în secțiile de performanță. În loc să muncească cu toată pasiunea pentru îndeplinirea și chiar depășirea obiectivelor stabilite în vederea Jocurilor Olimpice, unele cluburi sportive au uitat repede de sarcinile primite și astfel, la ora actuală, un număr de 65 de sportivi fruntași din București nu și-au îndeplinit obiectivele olimpice intermediare. Ce le-a lipsit, de pildă, atleților și halterofililor, ale căror rezultate s-au situat cu mult sub obiectivele stabilite? Trebuie ca această stare de lucruri să fie, în continuare, analizată, să se ia grabnic măsurile care se impun.

Sportul bucureștean are toate posibilitățile să fie larg reprezentat în loturile olimpice. Este o obligație de onoare, care vine în urma complexității condițiilor create pentru pregătire, marele număr de cadre, baza materială, calendarul competițional internațional — mijloc important de verificare — ș.a.m.d.

Dar, în activitatea de performanță din Capitală rămînerile în urmă au și alte cauze, pe care participanții la Conferință le-au subliniat cu destulă claritate. În acest sens, e de ajuns să ne gîndim la faptul că — și este numai un exemplu — în unele secții ale cluburilor Rapid, Progresul, Constructorul, Voința sau Politehnica nu se muncește încă satisfăcător sub raportul cerințelor antrenamentului modern, uneori fără documente de planificare sau — atunci cînd ele există — fără respectarea lor. Nu poate fi trecut cu vederea nici faptul că unele echipe cu experiență, cu o valoare confirmată, manifestă lipsuri esențiale în pregătire sau nu se mobilizează suficient pentru ca rezultatele obținute să răspundă cerințelor actuale și condițiilor de care dispun. Este cazul — mai recent — al echipei de fotbal Steaua, eliminată din „Cupa cupelor", al echipei de handbal Dinamo, de asemenea, eliminată din „Cupa campionilor europeni", ca și al altor formații și sportivi din Capitală care au avut comportări sub toate așteptările.

Apreciem hărnicia și priceperea antrenorilor bucureșteni. Se pare însă că nu toate cadrele tehnice au înțeles sarcina de mare răspundere ce le revine în realizarea unui progres valoric cît mai rapid al sportului de performanță. Rezultatele la atletism, natație, gimnastică, baschet sau ciclism sînt cu mult sub valoarea performanțelor europene și mondiale.

Trebuie folosită mai bine experiența și capacitatea de muncă a antrenorilor. În același timp trebuie rezolvată problema „jumătății de normă", a cărei ineficiență a fost subliniată deseori în ultimul timp. Ar fi normal ca sportul de performanță din Capitală să cunoască o continuă îmbunătățire a sistemului de desfășurare a campionatelor orășenești, organizate la diferite ramuri de sport și care angrenează nenumărate echipe. Dar, pregătirea acestor echipe lasă foarte mult de dorit, nivelul de desfășurare a campionatelor este în majoritatea cazurilor necorespunzător. Una din cauzele principale își are explicația în faptul că... 98 la sută dintre antrenorii echipelor din campionatele orășenești lucrează cu o jumătate de normă și se ocupă de pregătirea a două sau chiar trei echipe.

O analiză atentă arată că, în unele cazuri, nici baza materială a sportului de performanță nu este integral folosită, nu este valorificată așa cum trebuie. După cum se știe, Bucureștiul dispune de o serie de construcții sportive moderne, bine utilate. În ultima vreme au fost construite și alte baze sportive — săli de jocuri, haltere, lupte, box și atletism — la cluburile Steaua, Metalul, Progresul și Rapid. Fără îndoială, există încă cerințe mari în acest domeniu, dar — așa cum a reieșit din lucrările Conferinței — trebuie, în primul rînd, să asigurăm folosirea integrală cît mai judicioasă a bazelor sportive existente, să le îngrijim și să le păstrăm cu toată răspunderea.

Conferința organizației orășenești UCFS București a prilejuit o profundă cunoaștere a rămînerilor în urmă, dar — în același timp — și o orientare precisă a activității viitoare. Au fost reliefate perspectivele de progres, marile posibilități pe care sportul bucureștean le are de a-și spori contribuția la continua dezvoltare a mișcării de cultură fizică și sport din țara noastră.

La sfîrșit de săptămînă, în unele cartiere ale orașului București se organizează întreceri sportive. În fotografie, un aspect din timpul unui concurs de atletism desfășurat în cartierul Ferentari.

Foto: R. Teodor

Din cuvîntul participanților

MAXIMILIAN PANDELE, președintele clubului Steaua: „Sportivii noștri au obținut în ultima perioadă unele succese, între care 91 titluri de campioni republicani și 19 titluri naționale pe echipe; un număr de 312 membri ai clubului nostru sînt prezenți în loturile republicane, iar 116 în loturile olimpice. Aceste realizări nu ne mulțumesc însă. În activitatea noastră este mult loc de mai bine. Va trebui ca pe viitor să manifestăm mai multă exigență în munca de selecție, să insuflăm sportivilor un mai mare spirit de dăruire și pasiune, să fim mai exigenți cu cei ce au abateri de la conduita morală. Ne-am dispensat de unii sportivi plafonați și certați cu disciplina și ne propunem ca de acum înainte să fim și mai fermi. O direcție principală în care s-au îndreptat în ultima vreme eforturile noastre a fost creșterea de cadre tinere proprii. Dintr-un mare număr de juniori și copii, pe care antrenorii noștri i-au verificat, am reținut deja 50 în secțiile de performanță, în unii dintre ei întrezărind „schimbul de mîine" al sportului nostru. Propun ca Consiliul orășenesc UCFS București să reglementeze problema relațiilor dintre marile cluburi, pe de o parte, și liceele și școlile generale din Capitală, pe de altă parte. Analizarea unor ramuri sportive de către biroul consiliului orășenesc să se facă în colaborare cu federațiile de specialitate, pentru a se evita unele acțiuni paralele".

CONSTANTIN POPESCU, director al Școlii sportive nr. 2: „Activitatea sportivă școlară este o componentă de bază a mișcării noastre sportive și ea trebuie să se bucure de o mai mare atenție din partea forurilor competente. Din păcate, în prea multe școli bucureștene activitatea sportivă a elevilor se reduce la participarea la orele de educație fizică și la campionatele școlare, ceea ce este cu totul insuficient. Pentru ca marea masă a elevilor să fie atrasă în practicarea organizată a exercițiilor fizice și a sportului, asigurîndu-se astfel o serioasă bază de selecție pentru sportul de performanță, e necesar să se asigure accesul liber al elevilor pe marile baze sportive bucureștene în orele de dimineață, realizîndu-se în acest mod și o mai judicioasă folosire a bazei materiale sportive existente. Cred, de asemenea, că organizarea unei „zile sportive a săptămînii" s-ar dovedi foarte utilă pentru impulsionarea activității sportive școlare. În acest sens, trebuie să se bucure de o mai mare atenție în școli întrecerea pentru cucerirea celor cinci cercuri olimpice și e necesar ca accesibilitatea ei în rîndul elevilor să fie studiată mai mult de organele de resort ale Ministerului Învățămîntului".

TIBERIU FOLDVARI, secretar al clubului Universitatea, președinte al Comisiei orășenești de atletism: „Comisiile pe ramură de sport pot aduce o mare contribuție la organizarea unei bogate activități competiționale. Comisia orășenească de atletism, de pildă, a organizat în anul trecut 129 de concursuri, cu participarea a 36 000 de sportivi (dintre care 15 000 de elevi și studenți)... Elevii care intră în facultăți au o slabă pregătire fizică, ceea ce arată că activitatea sportivă școlară, pe plan republican, trebuie să se bucure, sub toate aspectele, de o mai mare atenție, în primul rînd din partea profesorilor de educație fizică din licee și școli generale... Atletismul, sport de bază, să beneficieze de un sistem competițional adecvat, de condiții optime (inclusiv accesul elevilor pe cele mai bune piste). E imperios necesar ca în etapa actuală să fie folosite cu maximum de randament actualele baze sportive ale Capitalei, care ar putea satisface o și mai bogată activitate atletică decît cea de pînă acum... Este de neînțeles de ce Federația de atletism selecționează uneori sportivi în diferite loturi fără cunoștința conducerilor cluburilor sau a Consiliului orășenesc UCFS".

GHEORGHE BORS, președintele Consiliului local București al Uniunii Generale a Sindicatelor din România: „În zilele noastre, mișcarea sportivă este chemată să contribuie în mod substanțial la întărirea sănătății și capacității de muncă a oamenilor muncii, a tineretului, la folosirea în mod util a timpului liber. În conferința dv. s-a vorbit despre realizări, dar și despre lipsuri. Cred că multe dintre neajunsurile arătate aici ar fi fost lichidate dacă organizațiile de sindicat și cele sportive ar fi colaborat mai bine. Această colaborare se impune, îndeosebi, la nivelul raioanelor, pentru impulsionarea activității sportive de masă. În acest sens, aș dori să amintesc că nu întotdeauna fondurile alocate de organizația orășenească de sindicat pentru dezvoltarea activității sportive de masă sînt folosite în aceste scopuri, așa cum s-a întîmplat, de pildă, la clubul Progresul. În viitor, în cluburi și asociații trebuie să se facă mai mult pentru educarea sportivilor în spiritul unei activități înaintate față de muncă".

SILVIU GHIȚESCU, vicepreședinte al clubului Dinamo: „În loturile republicane care au repurtat succese de mare prestigiu pentru mișcarea noastră sportivă au figurat și numeroși sportivi dinamoviști. Rezultatele bune obținute în ultimii ani își au explicația, între altele, în munca conștiincioasă, plină de răspundere, a unor antrenori și tehnicieni ai clubului, în buna organizare a muncii de selecție și instruire a copiilor și juniorilor, recrutați, de regulă, din școlile generale și liceele din raionul 1 Mai... Principalul obiectiv în etapa actuală este îmbunătățirea considerabilă a procesului instructiv-educativ pentru sportivii care se pregătesc în vederea viitoarelor mari confruntări internaționale".

TRAIAN ȘTEFĂNESCU, secretar al Comitetului orășenesc U.T.C. București: „Organizațiile U.T.C. au organizat numeroase acțiuni de atragere a tineretului în practicarea organizată a exercițiilor fizice și sportului. Între acestea, de un mare interes s-au bucurat întîlnirile dintre tineri și sportivii fruntași... Turismul trebuie să intre mai mult în preocupările tineretului și ale celorlalți oameni ai muncii... În viitor, organizațiile U.T.C. din Capitală își vor aduce o și mai mare contribuție la amenajarea de baze sportive simple, prin muncă patriotică".

EUGENIA ȚICALIUC, metodistă pentru educația fizică la secția de învățămînt a Sfatului popular al orașului București: „Aș dori să mă refer la cîteva aspecte importante care condiționează rezultatele valoroase. Este vorba, mai întîi, de pasiune: ea trebuie să caracterizeze munca noastră, a profesorilor de educație fizică, a antrenorilor, a sportivilor. Apoi— de răspundere. Fără înțelegerea rolului major al activității noastre, fără a depune toate eforturile de care sîntem capabili nu vom obține prea mult. Problemele de selecție, de instruire, de amenajare a bazei materiale trebuie să se bucure de o mai mare atenție din partea organelor competente, a specialiștilor din școlile noastre".

Mai multă preocupare pentru îndrumarea cluburilor și asociațiilor

Tovarășul MARIN RĂDOI, secretar al Comitetului orășenesc București al Partidului Comunist Român, a subliniat în cuvîntul său rolul social al exercițiilor fizice în viața omului modern, necesitatea imperioasă ca un număr cît mai mare de oameni ai muncii din Capitală să fie convinși de binefacerile exercițiilor fizice și sportului și să înscrie activitățile sportive în preocupările lor cotidiene. Relevînd succesele repurtate pînă acum de Consiliul orășenesc UCFS București, vorbitorul s-a oprit îndeosebi la sarcinile de viitor ale acestuia, subliniind că este de datoria activului salariat și obștesc de a munci cu mai multă pasiune, cu mai multă răspundere pentru traducerea în viață a sarcinilor trasate de partid mișcării sportive.

Tov. Marin Rădoi a criticat unele aspecte negative din mișcarea sportivă de masă din orașul București, între care formalismul ce se manifestă uneori, ca și lipsa de continuitate în organizarea unor acțiuni, caracterul lor „de campanie", existența unui număr redus de femei pe terenurile de sport, lipsa de preocupare pentru o atragere mai susținută în practicarea sportului a celor 300 000 de elevi și studenți din Capitală. Vorbitorul a arătat că formele simple, accesibile, de practicare a sportului se bucură de un mare succes în rîndul maselor și se impune ca organele și organizațiile sportive să se preocupe în viitor și mai mult de acestea. Cu sprijinul celorlalte organizații de masă — sindicale, U.T.C., asociații studențești — organele și organizațiile sportive trebuie să acorde o mare atenție turismului și drumeției, ca importante forme de atragere a oamenilor muncii la o activitate de mișcare, reconfortantă pentru organism după o săptămînă de muncă. La locurile de agrement din jurul orașului pot fi și trebuie organizate cît mai multe excursii pe jos sau cu bicicleta.

Tov. Marin Rădoi s-a referit în continuare la cele mai importante sarcini ce stau în fața sportului de performanță bucureștean. Arătînd că întreaga activitate de performanță trebuie să se desfășoare sub semnul pregătirilor olimpice, vorbitorul a spus: „Prin această prismă, nu ne poate fi indiferent că un mare număr de sportivi, circa 20 la sută, nu și-au îndeplinit anul trecut obiectivele preolimpice, că multe din rezultatele cu care sportivii noștri obțin în țară titluri de campioni sînt foarte departe de cele mai bune performanțe mondiale. De aceea, se impune o îmbunătățire substanțială a conținutului pregătirii în sectoarele de performanță rămase în urmă, îndeosebi cele olimpice, e necesar ca tehnicienii noștri să lucreze cu mai multă răspundere, să folosească integral, la nivelul capacității lor maxime, timpul de lucru pentru care sînt plătiți, să depună pasiune în munca lor. Numai astfel va fi posibil să înregistrăm în viitorul apropiat un reviriment în acest domeniu".

Exprimîndu-și speranța că cluburile și asociațiile sportive se vor bucura de o conducere și îndrumare competentă din partea consiliului orășenesc UCFS, tov. Marin Rădoi a arătat în încheierea cuvîntării sale că există condiții ca cei 500 antrenori salariați și cei 500 profesori de educație fizică din Capitală să lucreze mai bine, atît ei cît și cei pe care îi instruiesc, să obțină rezultate și mai bune, pentru gloria sportivă a patriei noastre.

Toate eforturile pentru progresul sportului bucureștean

În încheierea dezbaterilor a luat cuvîntul tovarășul **ANGHEL ALEXE**, președintele Consiliului General al UCFS.

„Darea de seamă prezentată în Conferință, precum și discuțiile purtate pe marginea ei — a arătat vorbitorul — *au relevat succesele importante obținute în ultimii ani în acest domeniu, rod al eforturilor susținute depuse de activiștii salariați și voluntari, de antrenorii, tehnicienii și sportivii din orașul București. Aceste realizări, superioare atît cantitativ cît și calitativ celor din perioadele precedente, contribuie la înflorirea sportului românesc, la creșterea prestigiului său în lume. Mă folosesc de acest prilej pentru a vă transmite din partea Biroului Consiliului General al UCFS calde felicitări pentru munca rodnică ce ați depus-o și urări de noi succese în viitor.*

Desigur, realizările obținute de dv., despre care s-a vorbit în timpul Conferinței, produc în mod firesc satisfacție, dar tot aici s-a arătat că aceste rezultate nu se ridică încă la înălțimea eforturilor ce se fac pentru dezvoltarea mișcării sportive, că în activitatea sportivă bucureșteană sînt încă numeroase lipsuri.

Principala deficiență o constituie neîndeplinirea obiectivului stabilit de Conferința pe țară a UCFS din anul 1962 de antrenare a maselor largi de oameni ai muncii și îndeosebi a tineretului în practicarea sistematică și organizată a exercițiilor fizice și a sportului. În darea de seamă se arăta că un mare număr de membri ai UCFS practică în mod organizat diferite activități sportive. Nu este însă bine să ne referim numai la cuprinderea membrilor UCFS în diferite activități sportive. Trebuie să ne ocupăm cu toată grija și răspunderea pentru a asigura condiții de practicare a exercițiilor fizice și sportului cît mai multor oameni ai muncii, întregului tineret. În lumina acestor sarcini trebuie să raportăm în viitor realizările noastre. Din analiza activității sportive bucureștene, reiese că în prezent, în afară de sportivii de performanță, numai cei care participă la campionatele raionale și orășenești, la competițiile școlare și universitare practică sistematic și organizat sportul. În rest, participarea la întrecerile sportive este sporadică; un mare număr de oameni ai muncii nici nu practică exercițiile fizice și nici nu participă la activitățile sportive. Pentru această masă mare de oameni, organele și organizațiile sportive, în colaborare cu sfaturile populare, cu organizațiile U.T.C. și comitetele sindicale, ar fi trebuit să organizeze cît mai multe forme simple și larg accesibile de practicare a exercițiilor fizice și sportului: gimnastica de înviorare, turismul, acțiuni cultural-sportive, activități sportive în parcuri etc. Neglijînd în mod nepermis propagarea în masă a necesității practicării exercițiilor fizice și sportului, organizarea acestor activități, multe consilii de asociații sportive din București dau atenție numai echipelor înscrise în campionatele raionale și orășenești, și cu predilecție celor de fotbal. Din această cauză, în multe asociații mari, puternice, cu posibilități materiale, activitatea sportivă a maselor, a întregului tineret este încă redusă. Așa stau lucrurile în ultima vreme chiar și la asociația sportivă „Grivița Roșie", unde a fost abandonată frumoasa tradiție a organizării campionatului asociației la un mare număr de sporturi și cu participarea a numeroși tineri și tinere, sau la asociația „Confecția" unde — deși există cîteva mii de tinere — doar două-trei sute practică organizat exercițiile fizice și sportul. Nu sînt însă singurele exemple și tocmai aceasta subliniază necesitatea de a ne îndrepta toate eforturile în direcția îmbunătățirii activității sportive de masă din asociațiile bucureștene".

În continuare vorbitorul a arătat direcțiile principale ale activității ce trebuie desfășurată în viitor în acest important domeniu al mișcării noastre de cultură fizică și sport, pentru ca eficiența popularizării efectelor binefăcătoare ale practicării exercițiilor fizice și sportului să crească și, mai ales, să se reflecte în angrenarea unui număr corespunzător de cetățeni ai Bucureștiului în diferite activități sportive, potrivit cu vîrsta, cu cerințele și preferințele fiecăruia.

Trebuie extinsă inițiativa acelor asociații care au amenajat baze sportive simple, le-au dotat cu material și echipament și le-au pus la dispoziția celor ce doresc să se inițieze sau să practice diferite ramuri de sport.

Tovarășul Anghel Alexe s-a ocupat apoi, pe larg, de problemele sportului școlar și universitar, de necesitatea îmbunătățirii continue a acestei activități.

„Măsurile elaborate în acest scop de Ministerul Învățămîntului și Consiliul General al UCFS, pe baza indicațiilor conducerii partidului, sînt menite — a spus vorbitorul — *să contribuie la creșterea răspunderii conducerii școlilor pentru activitatea sportivă, la ridicarea pe o treaptă superioară a predării educației fizice în școli, la îmbunătățirea activității asociațiilor sportive școlare, la cuprinderea elevilor școlilor generale în campionatele școlare și, în măsura realizării unor performanțe superioare, angrenarea lor în campionate republicane.*

Analizele mai recente făcute împreună cu Ministerul Învățămîntului și U.A.S.R. au scos totuși în evidență serioase defecțiuni în acțiunea de cuprindere sistematică a elevilor și studenților în practicarea exercițiilor fizice și a sportului. S-a constatat astfel insuficienta străduință pentru crearea unei opinii corespunzătoare privind rolul educației fizice ca mijloc de întărire a sănătății, a capacității de învățătură, de petrecere în mod util și plăcut a timpului liber. Așa se explică de ce unii părinți își opresc copiii de la activitățile sportive și chiar de la unele jocuri, de ce unii medici acordă cu ușurință scutiri de la educația fizică, iar unele cadre didactice folosesc orele de sport pentru predarea altor discipline școlare. Astfel de mentalități îi împiedică pe elevi să alterneze zecile de ore pe care le petrec săptămînal în banca de la școală, pentru pregătirea lecțiilor acasă sau în fața televizorului — activități evident statice — cu orele de educație fizică și sport, cu turismul și plimbările în aer liber, care îi reconfortează, le întărește organismul. Ca urmare a acestei stări de lucruri sînt destul de numeroși elevii și elevele care nu îndeplinesc normele de control din programele școlare, care prezintă indici scăzuți de pregătire fizică.

Trebuie să schimbăm în mod structural această stare de lucruri. Un rol deosebit de mare în dezvoltarea sportului școlar și universitar revine, fără îndoială, profesorilor de educație fizică. Ei au de îndeplinit îndatorirea patriotică de a contribui la formarea unui tineret viguros, bine dezvoltat, capabil să învețe și să muncească cu forțe sporite pentru înflorirea țării, un tineret care să reprezinte cu cinste România în marile competiții. Sînt însă și unii profesori de educație fizică ce nu depun suficientă pasiune în munca lor, nu manifestă interesul cuvenit pentru a asigura un conținut ridicat orelor de educație fizică, de a le desfășura cu predilecție în aer liber, în curțile școlilor sau pe stadioane și nu participă — așa cum e firesc — în mod nemijlocit la desfășurarea lor, existînd chiar unele cazuri cînd profesorii conduc orele de educație fizică în ținută de stradă..."

Concurs de înot la bazinul Dinamo...

Foto: T. Roibu

„...*Organizația noastră* — a spus în continuare tov. Anghel Alexe — *a avut în această perioadă și un alt obiectiv, la fel de important: creșterea performanțelor sportivilor fruntași, în vederea reprezentării cu cinste a culorilor patriei în marile competiții internaționale.*

Rezultatele obținute în ultimii ani de sportivii români în marile confruntări internaționale nu s-au ridicat de fiecare dată la nivelul posibilităților existente, al condițiilor create, al experienței acumulate.

De această stare de lucruri răspunzătoare este și organizația orașului București, care are mari obligații de îndeplinit, dar nu realizează decît o parte din ele. Nu trebuie de loc să uităm că în Capitală ființează cele mai mari cluburi sportive din țară: Dinamo, Steaua, Progresul, Rapid, precum și unele cluburi sportive universitare care pot asigura și cele mai bune condiții de pregătire sportivilor fruntași, că aici sînt concentrați nu numai majoritatea sportivilor din loturile republicane, dar și cei mai mulți dintre antrenorii și tehnicienii pe care îi are mișcarea noastră sportivă. De asemenea, în București există tot felul de baze sportive pentru antrenamente și concursuri.

Privind lucrurile din acest punct de vedere, dînd desigur toată aprecierea succeselor înregistrate, nu ne putem totuși declara mulțumiți de contribuția pe care orașul București o aduce la dezvoltarea sportului de performanță. Ceea ce reține îndeosebi atenția este evoluția necorespunzătoare a pregătirii unor sportivi pentru Jocurile Olimpice din anul viitor.

Desigur, aceste deficiențe au cauzele lor, și vom încerca să desprindem cîteva. În primul rînd trebuie arătat că este încă restrîns numărul cluburilor din București în care se realizează un proces corespunzător de selecție și instruire.

Se impune ca toate cluburile din Capitală să se ocupe mai mult de creșterea propriilor cadre pentru sportul de performanță, să folosească toate resursele existente și să conteze în principal pe aceste cadre, nemaicăutînd rezolvări în alte cluburi din țară.

În al doilea rînd, un rol nu dintre cele mai puțin importante în ridicarea pe o treaptă superioară a sportului de performanță îl au antrenorii. Dar, nu toți se străduiesc să desfășoare o instruire la nivelul cerințelor antrenamentului și pregătirii moderne.

Pătrunderea greoaie a noutăților în practica multor antrenori, adversitatea pentru modernizarea antrenamentelor, superficialitatea muncii și comoditatea anumitor specialiști explică în bună măsură lipsurile din munca de pregătire a juniorilor și seniorilor.

Nesatisfăcătoare este și munca de selecție în cluburi și asociații. În numeroase secții sînt menținuți sportivi valoroși la timpul lor dar în prezent fără perspectiva realizării unor performanțe superioare, cu care se cheltuiesc eforturi și mijloace materiale importante, neglijîndu-se pregătirea schimbului de mîine, promovarea în echipele respective, alături de jucătorii consacrați, a elementelor tinere, de perspectivă. Este sarcina cluburilor de performanță să ia măsurile corespunzătoare pentru a îmbunătăți — la nivelul cerințelor actuale — munca cu copiii și juniorii. Am ascultat cu mult interes cuvîntul reprezentanților cluburilor Steaua și Dinamo care, printre altele, ne-au arătat măsurile elaborate și preocupările actuale pentru creșterea cadrelor proprii de copii și juniori, pentru selecționarea și pregătirea tinerilor sportivi".

După ce a analizat o serie de importante lacune ale procesului instructiv-educativ din secțiile cluburilor de performanță, vorbitorul a arătat că una dintre sarcinile de mare importanță care stau în fața organizației noastre este pregătirea sportivilor pentru Jocurile Olimpice din anul viitor. *„Avem cu toții datoria* — a spus tovarășul Anghel Alexe — *să asigurăm loturi puternice, bine pregătite, astfel ca rezultatele ce se vor obține să fie superioare celor de la Olimpiadele precedente. În vederea atingerii acestui obiectiv, cît și pentru îmbunătățirea continuă a sportului de performanță, în anii următori, este necesar să crească aportul tuturor regiunilor țării și, firește, al orașului București, principalul centru sportiv al țării noastre.*

Sporindu-și eforturile, muncind cu pasiune și răspundere, activiștii sportivi, antrenorii, tehnicienii și sportivii din orașul București vor contribui în și mai mare măsură la îndeplinirea sarcinilor trasate de partid mișcării de cultură fizică și sport, la afirmarea și mai puternică pe plan internațional a sportului românesc, la creșterea prestigiului sportiv al scumpei noastre patrii".

★

Conferința a ales noul Consiliu UCFS al orașului București care, în prima sa ședință, a desemnat ca președinte pe tov. Tudor Vasile, iar ca vicepreședinți pe tovarășii Emil Jecu, Athanasie Secuiu și Corvin Mircioiu.

CONSTANTIN MACOVEI
DAN GÂRLEȘTEANU